

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 123. De Peccato originali ab Adamo in nos propagato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Episcopus ex eodem sacro Ordine aliam S. Thomæ doctrinam in medium protulit. Sæcul. XVI.
A. C. 1546.

§. CXXIII.

De Peccato originali ab Adamo in nos propagato.

Circa secundum articulum major erat *Pallav. n. 5.* opinionum varietas; agebatur enim de modo, quo hoc peccatum ab Adamo in nos transfundi possit: hanc in rem Joannes Fonsæca Castellomarinus, seu Stabiensis Antistes ita sententiam suam exposuit: *Hujus noxæ propagatio in posteros, a quibus voluntarie commissa non est, declarari facile potest Regis exemplo, qui oppidum ita concesserit alicui subdito, ut illud tam ipse, ejusque posteri beneficiario jure possideant, dummodo is a fide Principis non desciscat: ubi enim ille desciverit, oppidi possessione spoliatur universa ipsius progenies nec idcirco huic conqueri licet pœnam sibi non juste inflictam; cum potius deberet Principi grates agere, qui ob factam primo Parenti liberalem donationem oppidi, posteros omnes illius hæreditariæ dititionis capaces reddiderat. Hujus beneficiarii dominatus similia fuere decora Justitiæ originaria, quæ Deus liberaliter Adamo contulit, eorumque spoliatio est macula originalis. Hoc exemplo nonnullis visum est haud plane satisfieri propositæ declarationi; illud enim,*

aje-

Sæcul. XVI *ajebant, ne utiquam declarat, transmitti*
 A.C. 1546. *posse culpam Genitoris in posteros, sed so-*
lum pœnam. Re ipsa tamen satis illud
 erat intentæ a Fonseca explicacioni, per
 quam solum exponere contendebat, quo
 pacto Deus ob alterius noxam abque inju-
 stitia multare nos posset: Qua vero ratio-
 ne hujusmodi noxa nostra omnium culpa vo-
 cetur, alterius est quæstionis; id vero ap-
 posite explicavit Paschalis, similitudi-
 nem a S. Thoma mutuans. Quemad-
 modum enim, inquiebat ipse, nostra mem-
 bra, quamvis libertatis ac rationis expertia,
 dicuntur ex eo delictum patrare, quod ad
 operis illiciti deformitatem moventur ab im-
 perante animi facultate, quæ in eo peccat:
 non aliter infantes, quamquam nihil volun-
 tarie de se commiserint, unde in eo statu tot
 bonis vacuo, Et nec hominis fini, nec debi-
 tæ Deo subjectioni consentaneo nasci debe-
 rent; dicuntur tamen in Adamo peccasse,
 quatenus is, qui naturam humanam in sua
 fecunditate integre continebat, suaque in ele-
 ctione bonum malumve illius naturæ statum
 effecit per voluntarium delictum, ut universa
 sui generis posteritas cum ea macula, eaque
 perversione nasceretur. Præterea ad hoc
 clarius exprimendum, S. Thomam pa-
 riter adduxit; ubi observat, in Adamo
 ab ipsius peccati macula naturam contami-
 natam; contra vero in nobis a naturæ ma-
 cula nos ipsos contaminari.

Fufius

Fufius adhuc de eodem argumento alius quidam Doctor differens, Zwinglium inter recentes hæreticos præcipue circa originale peccatum aberrasse ostendit.

Sæc. XVI.

A. C. 1546.

§. CXXIV.

De malis a peccato originali productis.

Postea tertius articulus de malis toti humano generi per peccatum originale inflictis ad examen vocabatur: *Pullav. n. 7.*

Apud Ecclesiam, agebat Præfulum non nemo, certum est, Adamum præter acceptas naturæ dotes habuisse ex mera Dei liberalitate rectam animi habitudinem atque iustitiam, quam si custodivisset, immortalitatem in se suaque stirpe possedisset, Et in ipsam cuncta eadem bona transmisisset. De ceteris prærogativis, cujusmodi foret scientia de stellarum motibus ac virtute, Scriptores minime concordant, an illæ non minus hæreditariæ futuræ fuissent. Deinde certum est, Adamum peccasse violata Numinis obedientia, indeque se suamque familiam perdidisse, Et etiam, seu quod vetitum pomum comederit, seu quidquam aliud pariter vetitum perpetrarit, in delicti pœnam sibi suæque posteritati divinam gratiam amisisse. Tum vero quartum articulum leviter attigit, dixitque, ab ea pœna, quam Apostolus mortem appellat, hominem non nisi

Hist. Eccles. Tom. XXXVIII. Pp Ba-